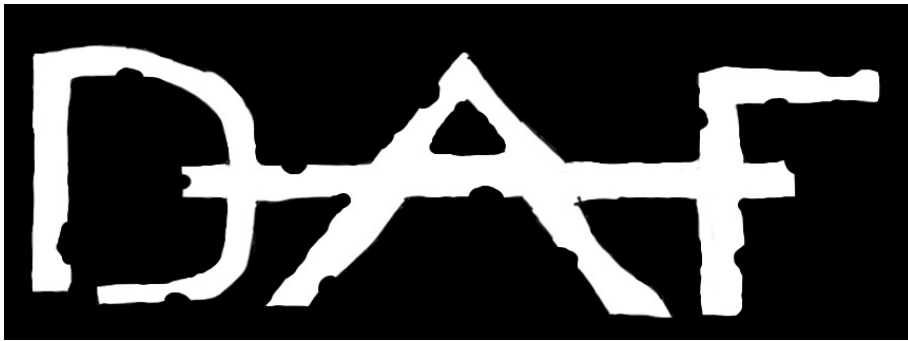

Veganer er lig Angreb

2019

Det Autonome Forlag

Originaltekst: Flower Bomb

Link: <https://warzonedistro.noblogs.org/post/2017/09/09/vegan-means-attack-fomenting-a-wildfire-against-speciesism-and-moral-anthropocentrism/>

Min veganisme eksisterer som en nihilistisk konfrontation mod den eksisterende moralske fabrik af antropocentrisme og speciesisme. Her på denne landmasse kaldet ”amerika”, går den moralske retfærdiggørelse af at konsumere hud og sekreter fra ikke-menneskelige dyr, hånd i hånd med industrialiseringen af slaveriet og reduktionen af dem til varestatus. Dette er en refleksion af det kapitalistiske samfund, som reducerer kaos til orden, dyrekroppe fra vilde til domesticerede, og markedsføringen af kroppe som er samfundsmæssigt identificeret som blotte produkter til indtagelse. Min veganisme er ikke alene defineret som en individualistisk afvisning af at internalisere, validere og forstærke disse autoritære sociale værdier, men også ved fortløbende at angribe dem.

Min anarkisme afviser den speciesistiske civilisation, ikke fra et ”tilbagevenden til jæger-samler” perspektiv, men fra et sted af konstant fjendskab mod vilkårlige hierarkier, autoriteter, og styrer der tager fra da- og nutidige civilisationer. Disse inkluderer restaurationen af traditioner eller kulturer der forsøger at genoplive antropocentriske, hierarkiske værdier og verdenssyn. Mit fokus er ikke en reetablering af en fortidseksistens. Mit fokus er skabelsen af et lykkeligt liv, her og nu, gennem en destruktiv konfrontation med hvert et regerende element der forsøger at bibeholde hierarkisk magt. Jeg er fjendtlig mod alle som blot betragter ikke-menneskelige dyr og naturen som råmateriale for antropocentrisk udnyttelse og konsumering.

Seriøst, det forbløffer mig at se selverklærede anarkister udfylde den antropocentriske rolle af at konsumere ikke-menneskelige dyr – roller pålagt dem af kapitalismen, tradition, og kultur igennem opdragelsen helt fra barndommen. Udfyldelsen af rollen som ”menneske” og omfavnelsen af en moralitet som standardiserer Hvor længe skal det tage for moderne ”anarkister” at bemærke burhønsene, de udendørs indhegnede fængsler, udstillingerne i zoo, den skjulte brutalitet på slagterierne, det speciesistiske i at indtage nogle ikke-menneskelige dyr, men skabe relationer med andre? Eller de sammenkædede måder hvorpå samfundet betragter ikke-menneskelige dyr som den laveste fællesnævner til at sammenligne de undertrykte med? Hvordan fuck kan en antiautoritær praksis stoppe ved vareliggørelsen af kroppe – menneske eller ikke-menneske (men i det her tilfælde, ikke-menneske) – hvem er sagligt i stand til at retfærdiggøre slaveriet, myrderierne og konsumeringen af dem?

I forhold til fangesolidaritet og fængselsafskaffelse, hvor er så anerkendelsen af – og solidariteten med – de millioner som forbliver fanget på slagterierne med dødsdomme, retfærdiggjort udelukkende af en efterspørgsel på deres lemlæstede, pænt pakkede kroppe? Erkendelsen af deres eksistentielle kamp mod fængsel og dominans er begrænset af menneskeligt overherredømme. Når anarkismen fejler i at inkludere frigjort vildhed udover det begrænsede syn af menneskelig overherredømme, er det blot menneskecentreret reformisme som fejler i at ødelægge selve kontrollens og herredømmets logik.

Samfundet er et design af død. Død og ligegyldighed overfor ikke-menneskelige dyr er bygget ind i designet af motorveje, jernbaner, landbrug, og enhver anden form for strukturel antropocentrisme. Jeg foreslår dets totale kollaps mod frigørelsen af naturen. Domesticering er en proces af internaliseret automatisering, betinget af en form for overlegenhed ift. naturen som manifesterer sig institutionelt med menneske-over-dyr tankegangen. Jeg afviser denne form for tankegang sammen med dens antagelser, at ikke-menneskelige dyrekroppe blot er madprodukter til at jage og indtage – en antagelse der ser bort fra deres egne individuelle interesser og kropslig autonomi. Jeg afviser humanismen, dens autoritære roller og traditioner og dens tildelte identitet som begrænser mit potentiale til at udforske min egen dyriskhed hinsides det civiliserede herredømme.

Der skal iværksættes en krig mod samfundet, side om side med de ikke-menneskelige dyr som nægter domesticeret lydighed, og som bliver smidt ud af deres hjem på grund af masseskovfældning, menneskelig udvikling og teknologi. Veganisme bebyrdet med liberalisme, fejler i kritisk at anerkende selve den kapitalistiske, industrielle civilisation som indbegrebet af antropocentrisk dominans. Anarkisme som fejler i at udfordre speciesisme på et individuelt plan reproducerer de internaliserede autoritære værdier af menneskelig dominans. Eftersom speciesismen er gennemtrængende i samfundet, er den isoleret og velbevaret gennem en komfortabel normalitet – en normalitet som støtter kulturel indoktrinering og apati. Konfrontation er nødvendig for at forstyrre den socialt etablerede komfort og moralske orden af menneskelig dominans. Min veganske anarkisme indbefatter ikke kun solidaritet med kostmæssig indtagelse, men er også væbnet med angreb; angreb defineret ved de fysiske aktioner af brandfarlige ønsker om at ødelægge den sociale manifestation af menneskeligt herredømme.